

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 5. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnništvo je v Franciškanski ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnisti. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in shvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko.

Pristašem narodno-napredne stranke.

Z ozirom na bližajoče se velevažne občinske volitve v Ljubljani in na splošni politični položaj se je dosegel v narodno-napredni stranki med obema strujama sporazum in ustvarila podlaga za uspešno udejstvovanje strankinega kulturnega, gospodarskega in političnega programa. Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke ob tej priliki obžaluje medsebojne napade strankinih pristašev, ki so se dogajali v zadnjem času v naprednem časopisu ter pozivlja vse pristaše k složenemu pozitivnemu delu.

V Ljubljani, 18. novembra 1910.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke:

Ivan Hribar,
t. č. predsednik

Dr. Ivan Tavčar,
t. č. podpredsednik.

Vesela znamenja.

Gorica, 16. novembra.

Nezakonitosti, ki jih je zakrivila slovenska klerikalna stranka v družbi z laško-liberalno večino v zadnjem zasedanju deželnega zbora goriškega, so rodile razveseljen odpor ne samo v naprednih vrstah marveč, kar je zelo značilno — tudi v klerikalnem taboru samem.

Dr. Gregorčič in njegovi oprode so bili dozaj vajeni, da so uganjali, kar se jim je zljubilo; nikoli se ni oglašil proti njim nihče iz stranke, nikoli niso njihovi somišljeniki premišljevali, ali je prav, ali ne, kar uganja klerikalno vodstvo.

Znamenja zadnjega časa pa kažejo v tem pogledu preobrat tudi med dozaj najzvestejšimi pristaši Gregorčičeve stranke. Zadnji nastop klerikalcev v dež. zboru je vzdramil končno tudi klerikalne pristaše, da so začeli misliti z lastno glavo. In danes že odkrito zabavlja proti dr. Gregorčiču ta in oni veljak, ki je še nedolgo temu slepo sledil pogubonosni klerikalni politiki. Da je ta politika pogubonosna za goriško deželo in osobito za nje slovenski del, do tega prepričanja je prišlo danes tudi neuko ljudstvo, ker živo občuti na lastni koži posledice nedelavnosti dež. zbora.

V deželi vlada, kakor drugod, neznosna draginja, vinska letina, ki je edini vir dohodkov goriškega kmetovalca, je izredno slaba, kmetje osobito oni iz Vipavske doline in iz Brd so zadolženi do grla. V takih gospodarskih stiskah se je po zaslugi Gregorčiča zaključil dež. zbor, še predno je pravzaprav začel delovati. Ljudstvo je pričakovalo od dež. zbora podpore, ki jo krvavo potrebuje, in če danes revoltirajo celo klerikalni kmetje proti dr. Gregorčiču, je to navsezadnje umevno, dasi takega pojava nismo pričakovali tako spontano.

V deželi se vrše občinske volitve; izidi teh volitev jasno kažejo nevoljo, ki prodira med ljudstvom proti gospodujoči klerikalni stranki. V občinah kakor Sent-peter, Vogrsko in Biljana, kjer so bile že od nekdaj prave klerikalne trdnjave, so prodrli proti vsemu pričakovanju naprednjaki. In tudi drugod je opaziti slično gibanje.

Značilno je to, da se je zdramila najprej goriška okolica, ki voli v deželni zbor tri poslance in je klerikalna stranka vselej zmagovala z neznatno večino par glasov. Ko bi se vršile v doglednem času nove deželnozborske volitve, bi klerikalna stranka v tej skupini brez dvojbe podlegla in s tem izgubila večino.

Zato pa razumemo prav dobro, zakaj je Gregorčič proti razpustu dež. zbora, dasi vladi konečno ne bo preostajalo druge poti. Gregorčič pa ni izgubil še vsega upanja, da se vzdrži vsaj še nekoliko časa na površju. Počakati hoče, kako izpade dopolnilna volitev v trgih in mestih, ki je potrebna vsled nepotrditve g. Andreja Gabrščka. Klerikalci so sami prepričani, da bo Gabršček zopet izvoljen, računajo pa na to, da bi utegnili med tem izgubiti aktivno in pasivno volilno pravico. Na to še čakajo in stavijo vse svoje nade. Zato pa so tudi proti takojšnjemu razpustu in zato tudi ni Gregorčič demisijsiniral, kakor je bilo splošno pričakovati. Okoli Gabrščkove osebe se vrtejo torej vsi klerikalni računi, ki pa jih delajo brez krčmarja. Naj se stvari zasuejo kakor že hočejo, eno je gotovo: na Goriškem je pričelo ljudstvo misliti, kar bo imelo za neizogibno posledico, da preneha klerikalna neplodna politika v bližnji bodočnosti korenito in za vedno.

Iz slovenskih krajev.

Iz Matenje vasi pri Prestranku. Dolgotrajni boj za gradbeni prostor nove dvorazredne ljudske šole se bliža svojemu koncu — a žalibog nesrečnemu koncu. Komisija je namreč v sredo določila za prostor nove šole poleg sv. Ivanjske cerkve, blizu pokopališča, na skrajno vlažnem terenu. Strokovnjaki, ki so bili navzoči pri komisiji, so se samoobsebi umevno, izrekli proti temu prostoru, tako iz gradbenega, kakor iz zdravstvenega stališča. A večina slavinškega odbora je glasovala za ta prostor, prvič, ker so g. župnik tako želeli, drugič pa, ker je ta prostor zastoj na razpolago. To štedenje je pa skrajno dvomljivo in neumestno. Na eni strani prihraniti 200 do 400 K, (zato ceno bi se namreč dobil suh in pripraven gradbeni prostor na desnem bregu Pivke), na drugi strani pa potrošiti tri do pet tisoč kron za zgradbo, planiranje, itd., konečno pa še imeti skazano stavbo, v kateri se ne bi upal stanovati noben pameten učitelj, mislimo — ni baš previdno

in dobro prevdarjeno. Tu pride v poštev tudi dejstvo, da v jeseni in pozimi Pivka vedno narašča in preplavlja pot, po kateri koraka vsak dan do 90 otrok v šolo. In ko bi komisija le en dan pozneje prišla, namreč 16. t. m., brodira bi iz Matenjevasi oziroma Rakitnika do 30 cm globoko vodo, ki pa v časih naraste celo do pol metra in stoji dva do pet dni. Ob takih dneh je šolski pouk izključen, dočim bi se lahko vršil, ako bi ne mogli priti na desni breg Pivke otroci iz Grobišč, kakih 15 do 20 po številu. Pričakujemo, da ne bo ostalo pri sklepih sedanje komisije in da se bodo strokovnjaki zavzeli zato, da nam ne bo treba pošiljati svojih otrok v vlažno in nezdravo zgradbo. Pomisli naj se le na pokopališče in mrtvašnico v času eventualne epidemije. Če pa ostane pri dosedanjih sklepih, bije to v obraz kulturi 20. stoletja, katere skrb je predvsem — skrb za občno higijeno, zlasti pa — otrok.

Splošni pregled.

Ruski odgovor na francosko adreso o finskem vprašanju.

Član ruske dume V. F. Dejtrich, ki je bil sprejel proklamacijo francoskih parlamentarcev glede finske avtonomije, je odgovoril na naslov Aquillona, senatorja v Parizu, sledeče: Gospod senator! Danes sem dobil v nekem posebnem pismu izjavo 400 članov francoske zbornice, v katerem protestirajo proti temu, da bi duma sprejela predloge zakonov, ki se tičejo Finskega. Odklanjam ta protest in ne morem razumeti, zakaj je ravno vam dopadlo, da ste mi poslali ta protest, ki obsega nezaslišno, doslej neznan vmešavanje članov tujega parlamenta v notranjo legislativno delo druge države. V svojem pismu se blagovolite sklicevati na to, da ste nas hoteli opozoriti na čustva francoskega parlamenta, kakor jih je hotel izraziti o tem vprašanju pred očmi zgodovine. Ne dvomim, da bo ruska zgodovina zapisala, Rusi pa da ne bodo nikdar pozabili, da je 400 zastopnikov ene naših zaveznih držav ne oziraje se na prijateljstvo, ki veže oba naroda in brez ozira na internacionalno convenanco, zakonodajni zbornici Rusije, dovolila tiskano izraziti svojo nezadovoljnost . . .

Petrograd, 11. novembra 1910.

Gešov in kralj Ferdinand.

V galadineju na čast angleškemu poslaniku je povabljen tudi Gešov, predsednik narodne stranke. Pred tem ga bo sprejel kralj v avdijenci. Ta poziv izraža željo vlade, da bi med kraljem in narodno stranko zavladale prijateljske razmere, kajti doslej so si bili nasprotni.

Lex Briand.

Zastopniki delavstva so podali ministru dela dvojce izjav, ki sta proti name-

ravanemu Briandovemu zakonu glede stavke. V imenu 24 delegatov je protestiral Malard proti temu, da se kakorkoli omeji sindikatni zakon z l. 1884. Craissac pa je v imenu 15 delegatov podal izjavo, da se morajo vse izpremembe zakona predložiti najprej delavskemu svetu.

Šolska obveznost v Bosni.

Avstrijska vlada je trdila, da veliko število analfabetov v Bosni ne provzroča pomankanje šol, ampak to, ker manjka šolske obveznosti in se ljudstvo šol ne poslužuje, kajti v dosedanjih šolah je bilo še prostora za 14.000 otrok. Zato se vpelje šolska obveznost v toliko, da morajo obiskovati otroci šolo tam, kjer razmere dopuščajo in kjer so šole.

Macedonski nemiri.

V Macedoniji se že nekaj časa zopet ponavljajo boji in grozovitosti, za katere kulturna Evropa nima pomoči. Turške vojaške čete so hodile po vaseh, mučile so mirne ljudi in jih brez daljšega zasliševanja streljali. V zadnjih dneh so se ti dogodki pomnožili. Turški vojaki so preiskovali bivališča ljudi, razoroževali so može in neorožene morili. Krščanski prebivalci trpe pod groznimi razmerami. Iz Soluna prihajajo vesti o nečloveškem postopanju turških čet, ki so bolj roparske nego vojaške čete. Bajle hočejo čete prodreti v Tesalijo. Grška vojaška oblast je trdno zavarovala mejo. Med grškim prebivalstvom je veliko ogorčenje. Vsi časopisi obširno pišejo o grozodejstvih v Macedoniji in rešitve ni.

Škof in poslanec.

Znani ogrski škof Parvy je prepovedal katoliškemu župniku Richterju, ki je bil državni poslanec, izvrševati župniške dolžnosti: ali župnik, ali poslanec, oboje ne, je zahteval Parvy. Richter je hotel obdržati oboje in je vložil pritožbo na ministrstvo. Parvy pa se je skliceval na „Maxima cura“. Ob priliki, ko je bil Khuen-Hedervary na Dunaju, mu je Richter izjavil, da pod takimi razmerami odlaga svoje župništvo.

Belgijski parlament.

Zaradi dogodkov pri prestolnem govoru se smatra belgijski parlament za kompromitiran in se že vrše s strankami pogajanja, da bo razpuščen.

Dnevne vesti.

Imenovanje. C. kr. okrajni šolski svet v Novem mestu je v svoji seji dne 10. novembra t. l. imenoval krajnim šolskim nadzornikom za ljudsko šolo v Mirni peči ter kot predsednika krajnega šolskega sveta v Mirni g. Josipa Košaka, župana, posestnika in gostilničarja.

Imenovanje dr. Josipa Tominška za ravnatelja goriške državne gimnazije je napravilo v slovenskih krogih najboljši

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

L.

Lukrecijino maščevanje.

Drugo dopoldne so poklicali Ragastensa k knezu Manfredi. Knez je stanoval v palači Alma. Kakor hitro je prišel, že so vedli viteza h knezu, ki je govoril z grofom Alma.

„Pridite blizu, gospod,“ je dejal Manfredi, ko je stopil vitez v njegovo sobano. „Pridite bližje, da vam čestitam nekoliko bolje, nego je bilo včeraj mogoče . . .“

„Rešili ste nas vse,“ je dodal grof Alma.

„Visokost . . . knez,“ je dejal Ragastens, „boril sem se samo, kakor velevala vojaku dolžnost . . .“

„Nikakor ne,“ je Rekel Manfredi živahno. „Borili ste se kakor izkušen poveljnik. Vi edini ste videli šibko točko. In vaš vihar ni naskok je vredno zaključil včerajšnji dan . . . Brez vas, sinko moj, bi bila stala Cezarjeva armada že davi pred mestnimi vrati . . .“

Ragastens se je naklonil.

„Mislili smo,“ je povzel nato grof Alma, „da bi vam ponudili nagrado, vredno sijajnega dejanja, ki ste ga izvršili.“

Ragastens je za hip zaprl oči, misleč si, da mu je najlepša nagrada to, da ga je Primavera videla na bojišču. Nato se je vzravnal.

„Vaša Svetlost,“ je dejal, „z laskavimi besedami, ki jih slišim, sem poplačan nad svojo zaslugu . . .“

Toda knez Manfredi je mahnil z roko. Lakaj je odprl velika dvokrilna vrata, in zdaj je vstopilo kakih trideset gospodov, poveljnikov zavezniške armade. Nedvomno že prej obveščeni o ceremoniji, ki se je imela vršiti, so se molče razvrstili za grofom Alma in knezom Manfredi.

Ragastens je z začudenjem gledal vse te priprave. Nenadoma pa je stopil knez Manfredi proti njemu. In snel si je krasno ovratnico, ki jo je nosil okrog vratu.

Ta ovratnica, sestavljena iz zlatih medalj, zvezanih med seboj z lahкими verigami, posutimi z briljanti, se je končavala v nekakšno zvezdo, okrašeno z dragocenimi rubini. Bila je znamenje viteškega reda Junakov, najvišje odlikovanje, ustanovljeno od prvih vladarjev iz rodbine Alma že pred davnimi stoletji, odlikovanje, ki je zavzemalo eno izmed najodličnejših mest med vsemi redovi, kakršne je ustanovljala večina laških knezov in baronov.

Število vitezov reda Junakov ni smelo biti nikdar večje kakor šestdeset. Nekateri vladarji, med njimi vojvoda beneški in vojvoda ferarski, so bili ponosni na to, da so ob velikih slovesnostih lahko nosili rubinasto zvezdo. V grofiji montefortski sta imela odlikovanje samo knez Manfredi, grof Alma in nekaj redkih izvoljencev izmed visokega plemstva.

Ko si je knez Manfredi snel svojo ovratnico izza vratu, jo je pokazal Ragastensu.

„Poglekните!“ je dejal z resnobnim glasom.

„Knez,“ je dejal Ragastens in prebledel, „takšno odlikovanje . . . pa meni! . . .“

„Na kolena!“ je prijazno ponovil Manfredi.

Zdaj je Ragastens ubogal. Nagnil je koleno. Knez

Manfredi se je sklonil čezenj ter mu položil ovratnico okrog vratu. Nato je potegnil svoj meč ter se z njim trikrat plosko dotaknil vitezove rame, rekoč:

„Bodi hraber. Bodi zvest. Bodi čist. V svojih mislih in v svojih dejanjih bodi vreden reda Junakov, čigar vitez si odslej.“

Vsi navzoči so odobravaje ploskali z rokami. Ko je Ragastens vstal, sta ga objela knez Manfredi in grof Alma, ki sta med vsemi navzočimi edina nosila isto odlikovanje.

Nato so mu častitali ostali gospodje; in zapazil je nekaj čudnega, kar ga osrečevalo nemara še bolj kakor odlikovanje samo: v nobenem očesu, kolikor se jih je upiralo vanj, se ni svetila niti iskrica nevoščljivosti, da bi motila harmonijo splošne pristrčnosti, ki ga je obdajala. Zamisljeno si je ponavljal slovesne besede, s katerimi ga je bil knez Manfredi posvetil za viteza-junaka:

„Bodi hraber . . . Bodi zvest . . . Bodi čist . . .“

Na večer tistega dne, ko je že prihajala noč, se je knez Manfredi izprehajal po prostranem, samotnem parku grofovске palače ter spremljal kneginjo Beatrice. Zvest svoji dani obljubi, ni rekel knez Primaveri niti besede, s katero bi jo bil spominjal, da je njen soprog. Nato, ko je postal zrak hladnejši, jo je vprašal:

„Ali se hočete vrniti, dete moje?“

„Ne še, knez,“ je odgovorila ona. „Saj veste, da je moja stara kaprica, to večerno sanjarenje v parku . . . Imam ga menda od matere, ki me je tolikrat in tako rada vodila v lepih poletnih nočeh po teh drevoredih, polnih sence . . . Uboga mati!“ je dodala z vzdihljajem.

(Dalje.)

utis. Dr. Tominšek je prvi slovenski ravnatelj; doslej je vlada nastavljala le Nemce izjemši zadnjega ravnatelja, ki je bil konciljant Lah. Z imenovanjem dr. Tominška je vlada pokazala, da je končno sprevidela, da na državno gimnazijo, ki jo obiskujejo v veliki večini slovenski dijaki, spada Slovenec kot ravnatelj.

Promocija. Dne 25. t. m. ob 12. uri opoldne, bo v slavnostni dvorani dunajskega vseučilišča promoviran doktorjem vsega zdravilstva, abs. med. Andrej Jenko, doma iz Lipnice pri Skofji Loki. Cestitamo!

Pogreb Ivana Bavdeka, sotrudnika „Slov. Naroda“, je bil večer popoldan. Udeležilo se ga je veliko število prijateljev tega skromnega časnikarja in bilo je tudi več vencev, med njimi lep venec „Narodne tiskarne“. Zapazili smo, da se ni udeležil pogreba stanovskega tovariša noben član uredništva „Slovenca“ in to ni lepo. Bodi pokojnemu Bavdeku lahka zemlja in blag spomin!

Františkani v Spodnji Šiški. V Spodnji Šiški dobe kmalu novo cerkev in pokopališče. Samoposebi se umeje, da dobe šikarji potem takoj tudi fajmoštra in kaplane — v podobi dveh ali treh františkanov.

— Dolgo ne bo trajalo torej, pa bodo zapeli v novem cerkvenem zvoniku v kvart akordu, kakor na Viču — novi zvonovi, pred velikim altarcem sv. Jerneja, šišenskega patrona pa bo pel františkanski duhovnik. Tedaj se bo pa dvigala od tal tam kje na Koslerjevem travniku nova štirirazredna „schulvereinska“ šola, za katero se med nemštvom vse giblje in peha. Kdaj se bo rodil v Spodnji Šiški narodno-napreden občinski odbor z energičnim županom, ki bo znal zasledovati delo Nemcev in klerikalcev. Čudna politična brezdelnost se pojavlja v Šiški, in človek se le vpraša: Ali so v Sp. Šiški gospodarji le Nemci in socijaldemokrati ali samo skrbni františkani? V redu tam narodna politika ni!

Oražmove stavbe. Iz Most nam poročajo: Dandanes ima vsako mesto, da že vsaka vas svoj olupševalni odsek, ki ima namen skrbeti za to, da izgleda kraj kolikor mogoče prijazno in vabljivo in da naredi na tujec dober utis. Potrebno pa je skrbeti za kraj tudi s higijskega stališča; vsak rad prebiva v zdravem in lepem kraju. Na to se gleda posebno v predmestjih, ki hitro rastejo, ker je boljše preje prav zidati, nego pozneje popravljati. Celotni zakon skrbeti za to, da ne zida vsak po svoji volji, kar in kjer hoče. O tem menda naš župan Oražem ničesar ne ve, ali pa neče vedeti. On ima že staro navado, da kozle strelja; zdaj je zopet enega ustrelil. Na parceli 120 stoji hišica št. 84, ki je obdana od obeh strani z lepimi hišami, poleg nje je križišče cest. Pri nji je stalo leseno stranišče, ki je kazilo okolico. Vsled pritožbe se je moralo stranišče odstraniti. Kaj pa Oražem? Odločil je, naj se zida sredi vrta, da bo krasilo okolico na križišču cest. Treba je bilo novih pritožb, da se bo Oražma poučilo, da take „stavbe“ ne spadajo na cesto in v sredo vrta. Čudimo se, da ni Oražem dal tja postaviti kapelico. Svetovali bi mu, naj si prečita knjigo „Higijena na kmetih“, da bo vedel, da se danes že od hribovskih vasi zahteva snage in krasote, ki jo gosp. Oražem pospešuje v Mostah s tem, da stavi take „stavbe“ na javnih prostorih. Ali si hoče morda s tem postaviti spomenik svojega slavnega županovanja? Mi mu to slavo privoščimo. Naj napiše na „stavbo“: „Postavljeno l. 1910, ko je bil župan itd.“

Slovensko deželno gledališče. „Dolarska princesa“ z gospo Irmo Polakovo je pomenjala ambrozijo in nektar po navadnih dinerjih, kakršne nam je serviralo ravnateljstvo zadnja dva gledališka večera. Gospa Polakova, kneginja med subretami, kraljica elegancije in predstaviteljica najvišje dovršenosti, kar jo je mogoče konstatovati, je bila kakor zadnjič, tako tudi včeraj grande attraction: gledališče nabito

polno, lože zasedene do zadnjega prostora. Ali naj Alice gospe Polakove sploh kritikuemo? Ali se ji kritika sploh more približati? Recenzovati njeno Alice vsaj površno, bi bilo treba Ciceronske zgovornosti, omeniti vse krasno izvedene detajle, bi pomenjalo popisati — ves list. Iz teh razlogov naj se zadovolji odlična naša rojkinja z zagotovitvijo, da boljše Alice do danes še nismo videli, dasi smo poslušali to opereto tudi na Dunaju v različnih gledališčih. Njen nastop v „Dolarski princesi“ je bil blesteč, žarnolep demant v kroni njenih triumfov v umetniškem svetu. Kako je naravnost nedosežno fino izigrala vsak moment, kako je prednašala sijajno izvedeno vse pevske piece, kako izbrano elegantno je izgledala v vseh mnogovrstnih kretnjah, v vseh različnih pozicijah! — V skromen znak priznanja sta bila vrli umetnici izročena dva krasna bouqueta; ako nam hoče ravnateljstvo izkazati prav posebno uslugo in obenem vsem ljubiteljem resnične umetnosti nuditi izreden užitek, potem naj bi nam gospa Polakova še mnogokrat podarila tako krasne večere kot včeraj! —

Vodovod v Spodnji Šiški je že končan ampak — „žegan“ še ni bil in zato so bile zaradi njega že burne seje v občinskem odboru — med vodovodno zadruho in občino. Zdaj bo, — tako se trdi, prevzela v svojo posest in oskrbo vodovod občina sama. Ker je Šiška kmetijska občina, koje večina posestnikov se peča s poljedelstvom in živinorejo, bi občinskemu zastopu svetovali, naj skrbi, da bo voda napeljana ne le po hišah, nego bo postavljeno tudi par vodnjakov na enem in drugem trgu, kjer pride žejen delaven človek lahko do vode, ker vsak nima denarja, da bi si hodil gasiti ježo v gostilno. Drugič naj poskrbi, da bodo napajalniki za živino vedno napojeni z vodo, da more volnik, naj si je domač ali tuj, gredoč skozi vas, napojiti živino. Ta korita so bila do zdaj navadno trdo s ključem zaprta. Vodo zapirati živini, je navadna bedarija, gospodarska „kunšt“ gotovo ne! — Tretjič, naj se ob suhem vremenu, ko raznaša veter slavn prah s šišarskih ulic in cest po zraku, odpro hidranti in ulice škrope. Ker najmanj, kar se more in sme od prve velike vasi pred ljubljanskim mestom zahtevati, so — ozirni na higijeno in človeške potrebe!

Kirurški sanatorij so otvorili v Gorici zdravniki dr. Weinlechner, Kürner in Pavia. S tem je pomagano občutnemu nedostanku, kajti do zdaj so Goričani bili prisiljeni v slučaju potrebe iskati kirurških pomoči v drugih mestih.

Enmilijonsko posojilo je vlada dovolila za sanacijo goriške „Trgovske obrtne zadruge“. Denar dobi v roke „Živnostenska banka“. Slovenski klerikalci so radi tega strastno zagajajo v vlado; takrat pa, ko je vlada dala laški „Banca popolare“ dva milijona kron, so lepo molčali. Klerikalci so pač povsod enaki, kakor na Kranjskem, tako na Goriškem.

Gledališko društvo na Jesenicah naznanja, da se priredi v nedeljo, dne 20. t. m. ob pol 4. uri popoldne na Savi v prid otroškemu vrtcu C. M. družbe na Savi, H. Bernsteinovo tridejanko „Tat“, ki je žel na vseh velikih odrih mnogo priznanja. S tem je dana prilika tudi vnanjim obiskovalcem, da posetijo naše gledališče, ker se lahko vrnejo z večernim vlakom. Pri vsej prireditvi svira popoln orkester tovarniške godbe. — Kot prihodnja predstava se ponovi R. Blümlriederjeva življenska slika „Iz tovarne“, ob znanih cenah in sicer, če ne bo posebne zapreke, že v nedeljo dne 27. t. m. Na to uprizoritev opozarjamo posebno delavce in bodemo baš radi tega, da se vsak lahko udeleži, napravili znižane cene. Predsedstvo.

Ruski kružok. Danes se vrši prva ura „Ruskega kružka“ od 7. do 8. ure v sobi „Prosvete“. Opozarjamo one, ki se

hočejo kurza udeležiti, da se udeležijo takoj z začetka. Učne ure so vsak ponedeljek in petek od 7. do 8. ure. Konverzacijski večeri bodo ob sredah. Knjige (Volper) se dobe pri g. dr. Jenku vsak dan od 12. do 3. ure, eventualno tudi pri učnih urah.

Ivan Kozarac umrl. V sredo popoldne je v Vinkovcih v Slavoniji umrl mladi in nadarjeni hrvatski pisatelj, Ivan Kozarac. Bolehal je že dalje časa na sušici.

Zavod Sv. Nikolaja v Trstu. Kakor je našim čitateljem znano, je zavod Sv. Nikolaja v Trstu ono velevažno zavetišče, ki preskrbuje vsako leto na stotine slovenskih deklet — iz vseh slovenskih dežel — s službo, hrano in večkrat tudi s telesnim varstvom. Zavod vspešljivo tudi slovenska dekleta k narodni zavesti in s tem skrbi za poznejši naš naraščaj. Umevno pa je, da se zavod vzdržuje le z velikanskimi stroški in trudom. Naša naloga je, da si ohranimo zavod, ki je tako velevažna pomena. Zavod se obračamo tem potom do vseh rodoljubnih Slovencev in Slovenec s prošnjo, naj se pri vsaki priliki spomnijo imenovanega zavoda s prispevki, ki naj se pošiljajo na „Zavod Sv. Nikolaja v Trstu“, ulica Farneto št. 18.

Družinski večer kovinarjev se vrši pri „Anžoku“ v Spodnji Šiški, Vodnikova cesta št. 9 v soboto, dne 19. t. m.

Tamburaško in dramsko društvo „Sovič“ v Postojni priredi v nedeljo, dne 20. novembra t. l., ob pol 8. uri zvečer, v veliki dvorani Narodnega hotela veseloigro v 3 dejanjih „Pri belem konjčku“. Po igri bo ples in prosta zabava.

Dva Evrope sita mladeniča. Predvčerajšnjem je na južnem kolodvoru stoječi stražnik aretiral 22 letnega posestnikovega sina Filipa Čundriča iz Tomice na Hrvatskem in 24 letnega delavca Ivana Kataloniča iz Brloga na Hrvatskem, ravno v trenutku, ko sta se hotela odpeljati v Ameriko, ne da bi poprej zadostila svoji vojaški dolžnosti. Oba sta imela pri sebi 970 K. Policaj ju je izročil deželnemu sodišču.

Berač — kavalir. V sredo popoldne je na Poljanski cesti stražnik aretiral 54 letnega berača Josipa Kozoglavca iz Dolenjskega, kar pa beraču nikakor ni bilo popolji. Zato je obljubil stražniku, da je pripravljen plačati zanj en liter boljše vina, če ga izpusti. Seveda se je stražnik zahvalil za to kavalirsko ponudbo in bogatega berača odpeljal na stražnico po ričet.

Za praznike. Včeraj ponoči je neki tat obiskal posestnika Lovrenca Šarca na Karlovski cesti in se za praznike jako bogato na njegove stroške oskrbel s pečenko.

Šarcu so zmanjkali trije petelini in štiri kokoši v vrednosti 30 K. Dvomimo, da bo imel s to pečenko srečo.

Povožena. Predvčerajšnjem je neki izvošček tako neprevidno vozil po Sv. Petra cesti, da je povozil štiriletno Anico Bucek, ki je pa k sreči zadobila le zelo lahke poškodbe na rokah.

Huda dekla.

(Včerajšnji dogodek v Spodnji Šiški.)

Pijana dekla.

Posestnik Vrhovec v Spodnji Šiški ima deklo, ki rada vino pije. Tudi včeraj se je napila v neki gostilni tako, da je prišla domov popolnoma pijana. Gospodar jo je hotel radi tega okregati, ali ni imel časa za to, ker je pijana dekla takoj, ko ga je zagledala, skočila v njega in ga začela brez vsakega povoda, samo za to, ker je bila razpoložena za pretep, obdelavati s pestmi po glavi in sploh povsod, kamor je dosegla.

Gospodar se je branil kolikor se je pač mogel braniti pred zbeznolo služkinjo, ki je udrihala po njem z vso svojo naravno močjo in z močjo, ki jo je dobila od zavžitega vina. Bil je velikanski hrup, ki ni

mogel ostati prikrit sosedom in to je bilo dobro, ker sosedje so hitro poklicali stražnika, ki naj bi ukrotil hudo služkinjo in rešil napadenega gospodarja njenih pesti.

Napaden stražnik.

Komaj je prišel stražnik, je pustila pijana služkinja svojega gospodarja in se vrgla na moža postave. Čutila se je menda tako močno, da bi se stepla s celim svetom in za to je začela stražnika — klofutati.

Mož postave se pa ni pustil kar takele, tebi nič, meni nič, klofutati, nego se je energično lotil pijanke, ki jo je po dolgem in težkem boju trdo zvezal, potem pa jo je hotel odpeljati v Ljubljano.

Ali pijana služkinja se je vrgla na tla, začela brčati z nogami in nikakor ni hotela slediti stražniku.

Na vozičku.

Zbesneli ženski so zvezali noge, odnesli jo ven in položili na voziček, pa še tukaj ni hotela biti mirna. Vpila je in se vzdigovala v vozičku, hoteč skočiti z njega. Stražnik je moral hoditi zraven vozička in zvezano žensko vedno držati, da ne bi skočila z vozička. Tako so pijano služkinjo peljali v Ljubljano!

Ob vozičku se je nabralo vse polno radovednežev, posebno otrok, ki so imeli velikansko veselje na tem odurnem prizoru, ki ga je povzročilo čezmerno vživanje alkohola.

Razne vesti.

* **Pismo Tolstega.** Pismo, ki ga je pustil Tolstoj pri svojem odhodu se glasi: Ne iščite me. Čutim potrebo, da se oddaljim šumu in nemiru življenja. Večini poseti, stalni gostje in prisilci, zastopniki raznih kinematografskih in gramofoničnih družb, ki v pravem pomenu besede oblegajo Jasno Poljano, so mi popolnoma otrovali življenje. Moram se ozdraviti od tega večnega nepokoja. Treba je miru za mojo dušo, kakor za moje telo, ki živi že 82 let v tej solzni dolini. 30 let sem vzdrževal življensko laž v razkošju in obilju. Sedaj imam dovolj. Hočem končati svoje slabo življenje v oddaljenosti in v samoti. Tako se je torej Tolstoj poslovil od svojih in od sveta. Jasno Poljano so mu zatemnili ljudje, ki so hoteli z njegovo osebo delati kupčije. Ni čuda, da se jim je umaknil. Listi poročajo, da je prišel s svojo ženo v nesoglasje, ker je odklonil Noblovo ceno in ker ni sprejel ponudbe nekega založnika, ki mu je ponujal za vse njegove spise milijon rubljev. Toda mnogo novic o tem je izmišljenih.

* **Pasteur kot bog zamorcev.** Slavni francoski zdravnik Louis Pasteur je postal v zadnjem času nekako božanstvo zamorcev, toda ne vsled njegove slave, ampak le vsled praznovrststva nekega zamorskega rodu. Kakor opisuje francoski raziskovalec srednje Afrike. Pintraud, je v kraju, kjer biva dotični rod, zelo dolgo trajala strašna suša. Vse molitve so ostale brezuspešne. Suša nikakor ni hotela ponehati in sonce je vedno hujše pripekalo. Tu je prišel glavar dotičnega rodu na zadnjo rešilno misel. V celici Pintrauda je videl nekoč neko sliko, ki je bila izrezana iz kakega ilustriranega časopisa. Glavar si je mislil: „Morda pa predstavlja ta slika — bil je portret Pasteurja — kakega neznane boga, ki bi morda lahko kaj pomagal. Glavar je Pintrauda prosil za sliko, čemur je slednji tudi rad ugodil. Med velikanskimi slavnostmi so potem zamorci odnesli Pasteurjevo sliko v svoje svetišče. In glej! Že na polovici pota je začelo strahovito deževati, tako da so postale tamburine igralcev mehke in so vsled tega odpovedale. Dež je padal neprestano dva dni in dve noči. Glavar je nato svečano proglasil Pasteurja kot boga in obesil njegovo sliko v svetišče. Od tega

Mali listek.

VLADIMIR LEVSTIK:

Literarno pismo.

(Konec.)

Sicer pa je vobče nevarno čitati slovenske pisatelje, ako si sam pisatelj. Naši ljudje zakupne kritike si ne morejo misliti slovenskega slovstva brez literarnih šol, in so v tem prav tako stupidni kakor imperinenti. Tu se neha šala, treba je povedati možakarjem, ako jim samim ne pride na um! — En primer: zadnja leta se je zarislal Ivan Cankar kot izvirna figura na književnem polju; njegov glavni zunanji znak — persifliranje banavza ki je po navadi debel, premožen, zadovoljen, „inteligenten“ ali zabiti. Odkar je to znana resnica, se pred milim Bogom ne drzni opisati meščana, kakršnega vidiš skozi nemeščanske naočnike; takoj ti prileti okrog ušes: Cankarijanec! — Zaman se kolneš, da ga bereš k večjemu vsake kvatre — jaz še povrh, da me njegova dela subjektivno odbijajo — zaman dokazuješ, da raste slovensko

filistejstvo na tleh socialnih, gospodarskih in političnih razmer, da se torej v isti dobi proti istim ranam poraja v marsikateri glavi isti protest — zaman ga priganjaš, naj se sam prepriča, da sta tvoj in onega proces pisanja skoraj diametralno različna — pri avgurjih strižejo na veke! Kaj bi dejal tak očanec, če bi jaz le pet minut vztrajal v trditvi, da je dobil svojega otroka s tujim semenom? Radoveden sem. — Gospa Kveder-Jelovškova, ki je sicer popolnoma vstregla zahtevam sličnih literarnih kramljarjev — napisati eleganten nič — si je privoščila poleg tega še drugo utemeljenost: Levstik je napisal „Nenormalnega piščanca“; Cankar je pisal nekje zgodbo o kurah, ki je — mimogrede bodi rečeno — Levstik ni nikdar bral! Levstik pa v „Nenormalnem piščancu“ ni navdahnjen samo od Cankarja, nego tudi od Murnika, ker je ta v svoji „Visoki ljubezni“ pisal istotako o živalih — verivcah. Gospe Zofki po tem takem ni pomoči; opozarjam jo le, da je pozabila omeniti Ezopa, Lafontaine, Goetheja — „Reineke Fuchs“ — in Kiplinga, ki ga pa tudi nisem bral. Da je „Nenormalni piščanec“ tehnično in umetniško slab, tega

gospa Zofka seveda ni opazila, pač pa pisatelj sam.

Prehajam k stavkom, ki jih je zapisal Ivan Cankar v 11. letošnji številki „Ljubljanskega Zvona“ o „mlečozobih“, to je mlajših pisateljih: „Se vzeti niso znali spretno, kar jim je ponujala roka starejših; nekaj lepih besed, nekaj fraz in podob so pobrali in zdaj krošnjarijo z njimi. Mladi ljudje pljujejo na svoj talent, zlagajo insekatne pesmi ter pišejo šundromane; sram jih je idealizma, sram umetniške naivnosti, posebno pa še sram ljubezni. Odrgni si lice, romantič: večji si bil kljub grehu in zmoti! . . .“ To v poročilu o novem zvezku spisov Janeza Trdine.

Zdaj moram povedati, da Cankarju ne bi odgovarjal, ne bi smel odgovarjati: prvič, ker sva bila prijatelja, pa danes nisva, in bi me torej lahko zapeljala čustva osebnih antipatij; drugič, ker vedo vogali in ulice, da za Cankarja ni objektivne resnice, da torej za stvarno debato ne prihaja v poštev. Ker je pa dejstvo, da „zabito in kmetavzarsko“ sicer ni naše ljudstvo, pač pa cel bataljon inteligentnih snobov, ki jemlje iz duševne lenobe vsako Cankarjevo besedo za suho zlato, in nadalje, ker se mi zdi neko

mesto osebno naperjeno proti meni, ves navedeni odstavek pa proti mlajšim pisateljem vobče, se omejujem na skrajno neizogibnost ter pravim:

Za vsakdanji kruh in delavniške hlače je bolj v soglasju z umetniško vestjo, porabiti drug zaslužek, pa makar z inseratnimi teksti, kakor pa pisati povesti, ki morajo biti za nič, kadar duh ni razpoložen. — Če hoče Cankar reči, da je pisal šundromane kdo izmed tistih mlajših pisateljev, ki prihajajo z vidika pravične kritike kot pisatelji v poštev, laže. — Da si Cankar izpsoja ime Trdine, ki ga sam spoštuje, za manifeste take baže in za opevanje lastne veličine — gl. zadnji stavek — je milo rečeno predrznost. — Megalomanija je znak paralize; kdor ne verjame, naj vpraša doktorja Robido. Cankar meni, da grmi z višine Olimpa, to da mi slišimo samo krik iz oštarije; sicer pa je vsak pljunek sam sebi odgovor — tudi Cankarjev.

Mi hodimo svoja pota; želeli bi, da Cankar to razumne. In le tragično je bilo, če se mu je kdaj sanjalo, da bomo plesali po njegovi piščalki.

časa se dotični zamorci neoprestano zatekajo k njem. S kakim uspehom pa nam ni znano.

Nove vesti o dr. Crippenovi soprogi. O umorjeni soprogi dr. Crippena neoprestano krožijo vesti, da še živi. Ravno kar je zopet došlo poročilo, da so videli meščani mesta Alix v Ameriki neko žensko, ki je baje popolnoma podobna dr. Crippenovi soprogi. Ko je dama izvedela, da je bil dr. Crippen obsojen v smrt na vešala, je baje omedlela. Policija baje neoprestano opazuje dotično gospo, ker misli, da je v resnici dr. Crippenova soproga. Toda gotovo je, da je to čisto navaden manever prijateljev dr. Crippena, ki hočejo zavleči njegovo justifikiranje, obenem pa napraviti reklamo, ki naj bi podpirala milostno prošnjo dr. Crippenovega zagovornika.

*** Smrt na železniškem tiru.** Ko so včeraj zvečer šle štiri osebe čez železniški tir pri Bakovu blizu Mlade Boleslave, je nenadoma pridrvel mimo neki tovorni vlak, katerega imenovane osebe vsled groznega viharja niso mogle slišati. Železniški mojster Krystanek in orožnik Friedbauer sta bila na mestu mrtva. Njiju trupla sta bila strahovito razmesarjena. Ostali dve osebi sta bili pa težko ranjeni.

*** Kolera na Ogrskem.** Ministrstvu za notranje zadeve so bili včeraj naznanjeni štirje novi slučajji kolere, med temi eden smrten.

**Najnovejša
telefonska in brzojavna poročila**

Delegacijsko zasedanje.

Dunaj, 17. novembra. V današnji seji avstrijskih delegatov se je nadaljevala razprava o proračunu vojnega ministrstva. Za razpravo je vladalo tako malenkostno zanimanje, da je pred glasovanjem celo manjkal en delegat za večino glasov. Vsled tega se je začel pravi lov na delegate. Končno se je posrečilo izslediti delegata Matka Mandića, nakar je bil proračun sprejet. V debato je posegel tudi vojni minister Schönaich, ki je ostro napadel „Reichspost“, ki je objavila pred nedavnim časom oster članek proti vojnemu ministrstvu. Nato se je nadaljevala debata o mornarični predlogi.

Škandal v nižjeavstrijskem deželnem zboru.

Dunaj, 17. novembra. V današnji seji nižjeavstrijskega deželnega zbora je prišlo do velikih skandalov. Krščanski socialist p. Bauchinger je imenoval delavce same pijance. Nato je zaklical socialist Renner: „Nikjer se toliko ne pije in žre, kakor ravno v samostanih onega reda, kateremu pripada p. Bauchinger“. Vsled teh besed so pričeli krščanski socialisti tako grozovito razsajati, da se je morala seja za nekaj časa prekiniti.

Konec češko-nemških spravnih pogajanj.

Praga, 17. novembra. Današnji dan se smatra kot konec češko-nemških spravnih pogajanj. Zadnji udarec konferenci so prizadajali češki radikali s svojo izjavo, v kateri so naznanili, da v slučaju, ako se češki deželni zbor takoj ne skliče ali pa odgodi, odpokličejo svoje delegate iz komisije. Ob šestih zvečer je odšel grof Clam-Martinic k deželnemu maršalu princu Lobkovicu in izjavil, da veleposelniki vsled težavnega položaja ne morejo več prevzeti nalog posredovanja, obenem pa tudi izjavil, da je sklicanje plenarne seje popolnoma nepotrebno. Princ Lobkovic je o stvari takoj informiral cesarskega namestnika, ki je potem o tem telefonično obvestil ministrskega predsednika Bienenrha.

Pred razpustom gališkega deželnega zbora.

Lvov, 17. novembra. Ker se tekom tega tedna ni moglo doseči med Poljaki in Rusini nikakih kompromisov, se smatra jutrnja seja gališkega deželnega zbora kot zadnja. Deželni zbor bo najbrže razpuščen. Poljaki so prepričani, da se bodo jutri rusinski poslanci posluževali najskrajnejših sredstev, vsled česar je predsedstvo že pripravljeno za vse slučaje. Vsa lvovska policija je alarmirana.

Kardinal Pužina nevarno obolel.

Krakov, 17. novembra. Kardinal grof Pužina je nevarno obolel. Vsak čas je pričakovati katastrofe. Pužina je oni kardinal, ki je po smrti papeža Leona XIII. v imenu avstrijske vlade protestiral proti izvolitvi kardinala Rampolle papežem.

Forgach bo odpoklican.

Belgrad, 17. novembra. Vsled Masarykovih razkritij in priznanj vohuna Vasića, vlada v tukajšnjih političnih krogih prepričanje, da bo grof Forgach, čigar stališče je nevzdržljivo, v najkrajšem času odpoklican.

Dr. Hinković v Belgradu.

Belgrad, 17. novembra. Znani zagrebški veleizdajniški zagovornik dr. Hinković je v Belgradu te dni zbral več zelo važnih fakt o Friedjungovem in zagrebškem

veleizdajniškem procesu. Vsa fakta bo obelodanil v posebni spomenici, v kateri bo natančno opisal, kakih sredstev se poslužuje avstrijska vlada proti Srbom.

Sprememba v srbskem kabinetu.

Belgrad, 17. novembra. Finančni minister Stojan-Protić odstopi v najkrajšem času. Njegovim naslednikom bo imenovan staroradikalec Kosta Stojanović, ki je splošno znan kot izvrsten ekonom.

Afera Trudnowski — Rybak.

Krakov, 17. novembra. Obravnava proti znanemu morilcu učitelja Rybaka, Trudnowskemu, se prične dne 22. t. m. in bo trajala tri dni. Poklicanih je 14 prič. Trudnowski je obtožen zaradi zavrtnega umora. Zagovorništvo je prevzel najboljši gališki advokat, dr. Mark.

Izročitev Maczocha ruskim oblastim.

Krakov, 17. novembra. Danes so odpeljali čenstohovskega pinaka p. Maczocha uklenjenega do ruske meje, kjer ga je sprejela v varstvo ruska policija. Maczocha so izročili sodišču v Petrikumu, kjer so že zaprti: njegova ljubica Helena in patra Vasil in Izidor.

Instalacija novega belgrajskega župana.

Belgrad, 17. novembra. Danes se je vršila slovesna instalacija novega belgrajskega župana, Ljuba Davidovića, ki je v svojem govoru izjavil, da bo vse svoje moči posvetil napredku srbskega kraljevskega prestolnega mesta.

Sveti sinod in ekskomunikacija grofa Tolstega.

Petrograd, 17. novembra. Ruski sveti sinod je izjavil, da nikakor ne more odpovedati ekskomunikacije grofa Tolstega, tudi ne z ozirom na njegovo bližajočo se smrt, ker ga ne more smatrati kot sina ruske pravoslavne cerkve.

Tolstoj na smrtni postelji.

Varšava, 17. novembra. Uredništvo „Kuriera Varšavskega“ je dobilo od zdravnika Makovjeckega brzojavko, v kateri isti naznanja, da leži grof Tolstoj na smrtni postelji in je vsak čas pričakovati katastrofe.

Listnica uredništva.

Kamnik. Le pišite, pridobevali bomo radi, samo kratki naj bodo dopisi, her nimamo prostora za večje dopise.

Glince. Potrjujemo, da ni g. Jožef Čermak v nobeni zvezi z dopisom „Na naslov viškega županstva“. — Senožec. Dopis, doposlani dne 12. t. m. se je najbrže izgubil, ker ga mi nismo prejeli. Prosimo o priliki zopet. — Spitalič pri Kamniku. Smo že poročali. Zadržuje.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik:
Milan Pint.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Samo tedaj pride kakovost fine zrnate kave do popolne veljave, ako čistita gospodinja kot kavin pridelek veli najzanesljivejši še znamke. Najbolj sigurni ste, ako vporabljate že desetletja priznan domači izdelek, zagrebški „Frank“ doda izrečne le enega s kavnim mlinčkom kot tovarniško znamko.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Popolnoma ohranjen Puchov motor 3 1/2 PH. se ceno proda ali zamenja za lažjega. Kje pove inseratni biro „Jutra“. 394/10—5

Mladent, ki je dovršil 4 gimn razrede, želi primerne službe. Več pove inseratni biro „Jutra“. 22

Prodajalna se odda na Starem trgu št. 20. Več pove oskrbnica F. Bratovž. 395/3—2

**!! Kupim !!
že nekoliko rabljen
kinematograf.**

Ponudbe je poslati pod naslov „Kinematograf“, Žiri.

**Hotel in restavracija
„Bavarski dvor“
Dunajska cesta št. 29**

se priporoča posetnikom Ljubljane kot najbolj ugodno prenočišče v neposredni bližini kolodvora. Restavracija je moderno urejena. Mir in točnost zjamčena.

Za obilen poset se priporoča
Štefan Bergant
lastnik.

Milko Krapeš

Jurčičev trg 3 LJUBLJANA Jurčičev trg 3

priporoča svojo trgovino ur, juvelov, različnih srebrnih in kinasrebrnih namiznih oprav itd., itd. 6/10—1

Popravila se tečno, solidno in ceno izvrše.

SODE

dobro ohranjene, stare in nove, velike in male, prodaja

IVAN BUGENIGG
sodar

Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico 5.

**Nov, moderno zidan
hotel in kavarna**

zgrajen leta 1904., z lepim velikim vrtom, 10 sobami za prenočišča, betonirano vinsko kletjo z veliko zalogo najboljšega vina in puntigamskega piva, se odda v najem, eventualno se tudi pod jako ugodnimi pogoji proda.

Več se poizve pri lastniku Ant. Jacaz v Rudolfovem.

**V soboto 19. novembra 1910
se vrši
družinski večer
kovinarjev**

v salonu in vseh prostorih gostilne pri „Anžoku“ v Sp. Šiški, Vodnikova cesta 9.

Na sporedu je: Petje, deklamacije, šaljiva pošta, ples in razne druge zabave.

Za obilen obisk se vljudno priporočata

Ivan in Ant. Rebersak,
gostilničarja.

Alfonz Breznik

c. kr. zaprišezni izvedenec in učitelj „Glasbene Matice“.

Ljubljana, Kongresni trg št. 13, (poprej Graščice št. 13.)

Prva, najstarejša, največja in edina domača tvrdka vseh glasbenih instrumentov, strun, (tudi specialit) in muzikali. Nje raznovrstnejša izbira in najcen. izposojevalnica prvovrstnih klavirjev in harmonijev.

Prodaja na najmanjši obroke. — Ugoda zamea — 10 letno jamstvo. — Generalno zastopstvo dvorne in komorne tvrdke Czapka, Köstler, Stelzhammer, Höhl & Heitzman, Manborg, Horugel i. dr.

Popravila in uglaševanja vseh glasbil sprejema najceneje. — Vsak instrument moje zaloge je najskrbnejše preizkušen.

Eternit

ETERNIT-tovarna

Patent HATSCHEK.

Najboljše pokrivanje streh.

Generalni zastop: V. Janach & Comp., Trst.

Glavna zaloga:
T. KORN, Ljubljana.

Svoji k svojim!

**Pozor
kavarnarji, restavraciji in hotelirji!**

Za novo leto sem izdelal priročne mehke in elegantne etuje s koledarčkom za leto 1911, kakršne razdelijo ob novem letu hotelirji in kavarnarji svojim gostom.

Za obilna naročila se najvjudneje priporoča

Fr. Breskvar
knjigovez v Ljubljani.
Vzorec in cene vsakomur na razpolago.

Svoji k svojim!

P I ? I K O ? O ?	Najboljša ura sedanjosti: zlata, srebrna, tula, nikelnasta in jeklena se dobi samo pri	P I ? I K O ? O ?
H. SUTTNER		
Ljubljana, Mestni trg.		
!! Lastna tovarna ur v Svici. !!		
P I ? I K O ? O ?	Tovarniška varstvena znamka: „IKO“	P I ? I K O ? O ?

Model 1910.
Edino zastopstvo znamke

Kinta

je v teku in trežnosti nedosežno kolo sedanjosti.

Zaloga Puch-koles.

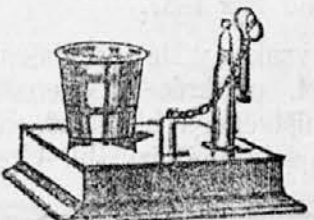
Sprejema kolesa v popravo, emajliranje in poniklanje ter izposojevanje koles.

- Točna, solidna in ceno izvršitev. -

K. ČAMERNIK, Ljubljana
Dunajska cesta št. 9.
- - - Ceniki na željo brezplačno. - - -

Vi prihranite denar!

Automatični namizni prižigalnik

(poraben tudi kot žepni prižigalnik) oblastveno zavarovan, izvršen iz krogel avstrijskih Mannlicherjevih pušk.

Lepo darilo! K 3.80 Lepo darilo!

JOSIP SCHUNDER tehnična pisarna Dunaj XIII., Hütteldorferstrasse 237/V.

Preprodajalci dobijo velik popust! — Pošilja se samo po poštne povzetju. — P. n. restavraterji in kavarnarji izjemne cene.

Dragocen dar

Vam pošljemo z obratno pošto zastonj in franko, ako nam v namen razpošiljanja naših cenikov pošljete

100 naslovov (edino z dežele, ne iz glavnih mest)

zasebnih in državnih uradnikov, učiteljev, vaških duhovnikov, graščakov, gospodarskih uradnikov, tovarnarjev in tovarniških uradnikov, bolje situiranih zasebnih uradnikov, trgovcev, obrtnikov itd. s svojega bivališča in najbližje okolice snažno in razločno na polo papirja spisane.

Prodaja patentovanih novosti

Leopold Weiss, Dunaj II. Hofenedergasse 1.

Miši in podgane

narede največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—. Izgotavljam tudi najnovejši in od občinstva kot najboljši priznane mehanične pasti za miši in podgane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljanjati. Cena pasti za podgane K 8.—, za miši K 3.60 do K 5.20.

Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju:

L. Pösch
kleparski mojster, Dunaj XVII., Blumengasse št. 60.
Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke itd.

Večji hotel

na Zg. Štajerskem obstoječ iz več sob, na najbolj prometnem kraju tik kolodvora se z inventarjem radi opustive

ceno prodaja.

Natančnejša pojasnila daje inseratni biro „Jutra“ pod šifro „Zlata jama“.

Ceniki zastoj in poštne prosti.

POZOR!

Kdor želi imeti dobro uro, naj zahteva z znamko „UNION“

ker te ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri

FR. ČUDNU

urar in trgovec, Ljubljana

Delničar in zastopnik švicarskih tovarn „Union“ v Biel in Genèvi.

Uhani, prstani, briljanti.

8/10-1

JUTRO

neodvisen politični dnevnik

se prodaja povsod

samo po 4 vin.

Zagrebski
Franch
kot tovarniško znamko
priporočujemo kot priznana najboljši pridatek za kavo!

Svilnato blago

baržuni, pliši, tančice, čipkasto blago, čipke, vložki, svilnate vezenine, jabots šerpe, damski ovratniki, kravate, svilnati in baržunasti trakovi, pozamentrija, porte, žnore, resice, dišave, mila, vedno najnovejše in v največji izberi

Modna trgovina P. MAGDIČ, Ljubljana, naspr. glavne pošte. 5

Zavod za pohištvo in dekoracije

FRAN DOBERLET

Ljubljana, Frančiškanska ulica 10.

Ustanovljeno leta 1857.

Telefon št. 97.

Pohištvo vsake vrste od najenostavnejših do najumetnejših. Skladišče tapet, oboknic in okenskih karnis, zaves in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne ženitne opreme v najsolidnejši izvršbi. Uredba celih hotelov in kopališč.

Zaradi ogromne zaloge

priporoča

pod lastno ceno

zalogo storjenih oblek in konfekcijo za dame

Angleško skladišče oblek O. BERNATOVIČ,

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Nekaj izborna ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno prodaja.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za popravilo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,

Santergasse 13.

FR. MALLY & dr.

parna opekarna in tovarna za rezano opeko v Sr. Gamelnih pri Ljubljani.

Pisarna v Ljubljani, Resljeva cesta št. 2.

Priporoča zarezano opeko, strojni strešnik, zidno opeko na stroj itd. najboljše kakovosti v poljubni množini. Za trpežnost zarezane opeke I. in II. vrste se jamči najobširnejše.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.
Muzikalije.

Telefonska številka 118.

Najmodernejše črke.
Litografija.

Poštna hranilnica številka 76.307.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani

Prešernova ulica številka 44.

Prireja pogrebe od najpreprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kristalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence, umetne cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Najnižje cene!

TURK in BRATA ROJINA.

Delniška glavica:
K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:
K 450.000.

Stritarjeva ulica številka 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.